

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobkyně: **Ing. L. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2006, č. j. 112799/2006/KUSK, sp. zn. 103944/2006/KUSK/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 8. 2007, č. j. 4 Cad 87/2006 - 81,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala dne 23. 8. 2006 žalobu, v níž se domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2006, č. j. 112799/2006/KUSK, kterým bylo zamítnuto její odvolání ve věci snížení dávky sociální péče. Zároveň se žalobou stěžovatelka předložila vyplněné Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ze dne 23. 8. 2006 a požádala o ustanovení zástupce soudem. Městský soud její žádosti vyhověl a zástupce pro řízení o žalobě jí ustanovil. Rozsudkem č. j. 4 Cad 87/2006 - 48 ze dne 25. 4. 2007 pak stěžovatelčinu žalobu zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, v níž mj. opět požádala o ustanovení zástupce soudem a o osvobození od soudních poplatků pro řízení o kasační stížnosti. Ke své žádosti přiložila vyplněné Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ze dne 8. 6. 2007.

Usnesením ze dne 25. 6. 2007, č. j. 4 Cad 87/2006 - 68, městský soud žádosti stěžovatelky vyhověl a pro řízení o kasační stížnosti jí ustanovil zástupkyni Mgr. Dagmar Dřímálovou. Na základě vyjádření žalovaného k podané kasační stížnosti, v němž poukázal na majetek stěžovatelky evidovaný v katastru nemovitostí (doložil výpis z katastru nemovitostí),

kteřý do Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech ze dne 8. 6. 2006 (dále jen „potvrzení“) neuvedla, soud po nahlédnutí do výpisu z katastru nemovitostí stěžovatelce ustanovenou zástupkyni usnesením ze dne 15. 8. 2007, č. j. 4 Cad 87/2006 - 81, odňal. V odůvodnění tohoto rozhodnutí soud uvedl, že stěžovatelka v uvedeném potvrzení sdělila soudu nepravdivé skutečnosti, což bylo zjištěno nahlédnutím do výpisu z katastru nemovitostí, z něhož plyne, že je stěžovatelka vlastníkem několika pozemků v katastrálním území Kosice a Písek u Chlumce nad Cidlinou.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, jíž se domáhá jeho zrušení a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení. Dovolává se kasačních důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s. Stěžovatelka především namítá, že do formuláře Potvrzení uvedla pravdivé údaje, jelikož v poučení formuláře je uvedeno – „*žadatelka uvede veškerý majetek větší ceny, který jí patří*“. Tvrdí svoji nemajetnost, jelikož nemá žádných příjmů a cenu vlastněných parcel, z nichž jí neplyne žádný příjem, označuje za „zanedbatelnou“, tedy nemající větší ceny, a proto parcely do formuláře neuvedla. Navíc jsou tyto parcely zatíženy úvěrem. Stěžovatelka v kasační stížnosti „doplňuje“ do formuláře o osobních a majetkových poměrech, bodu IX/28, dluh ve výši 129 468 Kč na úhradu základních životních potřeb, náklady soudního a správního řízení ve výši 10 000 Kč a 63 000 Kč na hledání zaměstnání za dobu od března 2004 do současnosti. Dále uvádí, že má dluh na zaplacení veřejného zdravotního pojištění ve výši 12 936 Kč. Celkový dluh činí 215 404 Kč a stěžovatelka sama se tedy označuje za osobu předluženou. Na podporu svých závěrů a tvrzení odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 21/2003 - 57 a č. j. 6 Ads 48/2007 - 45. Usnesení městského soudu bylo dle stěžovatelky vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a proto navrhuje, aby bylo zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že z výpisu z katastru nemovitostí je patrné stěžovatelčino vlastnictví nemovitého majetku, a to převážně orné půdy, dále pak vodní plochy a ostatní plochy. Pojem „majetek větší ceny“ není v žádném právním předpisu blíže definován, nicméně žalovaný se domnívá, že pod tento pojem lze zahrnout i majetek, který dosahuje nižší ceny, než ceny stanovené v „milionech korun.“ Žalovaný je toho názoru, že pro osvobození od soudních poplatků není podstatné, zda z vlastnictví nemovitého majetku stěžovatelka má příjem či jiné výhody, ale důležitým shledává samotný fakt existence tohoto majetku. Dále poukazuje na skutečnost, že pokud je nemovitý majetek zatížen úvěrem, jak tvrdí stěžovatelka, pak tento úvěr musí být splácen, neboť majetek není obstaven a není ani jiným způsobem omezeno právo s tímto majetkem nakládat. K problematice vyčíslených dluhů žalovaný uvádí, že stěžovatelka pobírala v době od března 2004 do června 2006 dávky sociální péče, které jí byly s účinností od 1. 7. 2006 odejmuty z důvodu jejího vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti. Pokud má tedy stěžovatelka dluhy na úhradách základních životních potřeb a dalších nezbytných záležitostech, vznikly tyto dluhy na základě její vědomé činnosti a je tedy její věcí, jaké částky si od věřitelů půjčovala. Ve věci dluhu na zdravotním pojištění učinil žalovaný písemným podáním dotaz u Všeobecné zdravotní pojišťovny, územního pracoviště v Kolíně. Z odpovědi dotázaného vyplynulo, že stěžovatelka nemá žádných dluhů na všeobecném zdravotním pojištění a pojistné v roce 2007 hradí pravidelně. Výše uvedené svědčí dle žalovaného o tom, že stěžovatelka neuvádí pravdivé údaje a existenci finančních prostředků zatajuje nejen správním orgánům, ale i soudům. Argumentaci spočívající v odkazech na judikáty Nejvyššího správního soudu žalovaný odmítá, jelikož se v nich řešené případy na situaci stěžovatelky nevztahují. V závěru žalovaný navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů

od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), a je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v řízení o kasační stížnosti proti usnesení o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce soudem nemusí být stěžovatel zastoupen advokátem. Z obsahu kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vyvodil, že se stěžovatelka dovolává kasačních důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a b).

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že tato kasační stížnost není důvodná.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může soud navrhopvateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. *Příznané osvobození kdykoliv za řízení odejme*, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Nezbytným předpokladem posouzení žádosti o ustanovení advokáta soudem pro řízení o kasační stížnosti z hlediska splnění podmínky pro osvobození od soudních poplatků, je především řádně a pravdivě vyplněné Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech žadatele. Žadatel je tedy sám povinen soudu prokázat, jaké jsou jeho příjmy, pokud nějaké pobírá, zda vlastní majetek větší ceny, popřípadě zda mu z něj plynou příjmy nebo výnosy či nikoliv. Stěžovatelka do Potvrzení ze dne 8. 6. 2007 nezmínila vlastnictví výše uvedených nemovitostí a dále do bodu IX/28 „*Mám tyto dluhy:*“ neuvedla žádných dluhů a až v kasační stížnosti naopak celkovým dluhem ve výši 215 404 Kč obhájuje svoji nemajetnost a předluženost. Městskému soudu tak znemožnila řádné posouzení předpokladů pro ustanovení zástupce soudem a rovněž snížila věrohodnost údajů v Potvrzení obsažených. Nelze proto městskému soudu vytýkat, že stěžovatelce usnesením ze dne 15. 8. 2007 ustanovenou zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti dle § 36 odst. 3 s. ř. s odňal. Navíc je Nejvyššímu správnímu soudu z vlastní činnosti známo, že stěžovatelka je vlastníkem pozemků v katastrálním území Písek u Chlumce nad Cidlinou a to parcel č. 131/1, výměra 7983 m², č. 131/2, výměra 8000 m², č. 131/5, výměra 7000 m², č. 573/13, výměra 6800 m², č. 576/6, výměra 5000 m², č. 295/4, výměra 16 m², č. 295/8, výměra 210 m², č. 296/1, výměra 2 395 m², č. 298/3, výměra 203 m², a pozemků v katastrálním území Kosice – parcely č. 582, výměra 45 611 m² a č. 605, výměra 46 m². Přitom je třeba poukázat na skutečnost, že nejde o druh nemovitostí, které by stěžovatelce zajišťovaly základní životní potřeby, zejména bydlení apod.

Nejvyšší správní soud nad rámec tohoto rozhodnutí poukazuje na vlastní judikaturu, v níž se k otázce důsledků vlastnictví nemovitostí za daných souvislostí již vyjádřil (srov. rozsudek ze dne 24. 6. 2004, č. j. 6 Ads 44/2003 - 63, dostupný na www.nssoud.cz). „*Účastníka řízení nelze zpravidla osvobodit od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s., pokud – i přes nízký příjem, který by sám o sobě takový postup odůvodňoval – je vlastníkem dvou nemovitostí (byť jedna z nich je zatížena dluhem).*“

Nejvyšší správní soud tedy na základě posouzení stěžovatelčiných námitek uplatněných v kasační stížnosti konstatuje, že v závěrech vyslovených v napadeném usnesení Městského

soudu v Praze neshledal nesprávnost, jež by mohla přivodit nezákonnost jeho rozhodnutí. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto rozhodl tak, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. června 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu